

Editorial

Any Espriu

En commemoració de l'any Espriu us proposem una reflexió al voltant d'algunes de les frases que l'il·lustre escriptor ens va deixar i us convidem a visitar el següent web per trobar més cites i més informació.

www.anyespriu.cat

* La nostra llengua i la nostra cultura han viscut sempre injustament, amenaçades, des de fora i des de dins.

* Excepte alguns ascetes i místics, potencialment tot el món és burgès per molt obrer que sigui.

* Ens alcem tots dos en encesa espera, el meu poble i jo.

* Una nació sense Estat tendeix a organitzar-se en Estat, n'ha de conquistar el dret, l'ha de fer perdurable.

* Crec –i cada dia que passa ho veig més clar—que el diàleg amb Madrid és impossible, el Madrid d'ara, d'ahir, de demà i de sempre.

* Bevíem a glops aspres vins de burla el meu poble i jo.

* Jo no sé quina estranya por produeix a l'Estat espanyol la paraula i el concepte de federació.

* Mal visc en un país que no és lliure, cansadíssim, cruel, corromput, molt covard.

* Jo vaig en una solemne processó la de Catalunya duent als dits una prima candela si no una trista cerilla. I com és natural, me'ls cremaré.

* Aquest país, l'hem embastardit, però és. L'hem malmenat, però existeix.

* Salvat en poble, ja l'amo de tot, no gos mesell, sinó l'únic senyor.

* Fer tot allò que puguem de la nostra part, per tal que el món sigui una mica menys desagradable i sobretot una mica menys pervers.

* Els joves mereixen que els més grans s'esperancin en vosaltres, perquè, si us tanquen les portes, i només us donem negatives lliçons de pessimisme, us estavellareu.

* Jo vaig reaccionar des del primer dia contra la intolerable arbitrietat que suposa perseguir una llengua.

* El servent es passeja dalt del cavall del príncep que camina ara descalç.

* Un senyor que reclama i ens exigeix un servei i una devoció il·limitats i sense defallences, és el nostre poble català i la nostra llengua catalana.

